

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.

Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.

Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Haasenstein & Vogler in Viena, Praga, Budapesta etc. etc.

Correspondențele sânt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.

Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru prima dată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori

15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru

fie-care publicare.

Revista politică.

Este o frământătură mare politică și dincoci și dincolo de Laita. Aluatul este afacerea bosniacă, care să întinde din și în și mai lungă și mai incurcată cu firul Ariadnei. Ministrul Tisza, ce e drept, s'a dat într'o ședință a clubului „liberalilor” (guvernamentalilor) totă silința să liniștescă spiritele și spiritele din club, nu e îndoiială, s'au linișcit. Acesta ni-o spunea înainte cu câteva zile și foile mai din urmă a constatat'o, că guremul prin declarațiile ministrului și-a căstigmat iarăși încrederea majorității. Guvernul, prin ministrul Tisza a dis în club, că în politica orientală erau numai căi cu puțință: 1 acțiune comună cu Rusia pentru a împărți Turcia, dară acesta n'a fost în intențiunea guvernului. 2. Războiul contra Rusiei. Ministrul Tisza ar fi pășit cu totă hotărîrea contra acestei idei, dacă ar fi existat undeva. Dară nici pentru un război în favorul Turciei n'a putut fi, de orece atunci era sigur, că războiul n'avea monarhia numai cu Rusia, și pe lângă tôte simpațiile cu bravura turcescă, n'avea monarhia noastră nici un interes să se întrepună pentru organizațiunea de stat a Turciei. 3. A treia cale ar fi fost a lăsa să se întempele tôte cum se vor întempla și să acceptăm pacea dela San-Stefano. Prin acesta s'ar fi creat pe peninsula balcanică nisce raporturi, cari ar fi costat mai târziu cu mult mai multe sacrificii; iară pe Turcia împărțindu-o în două, ar fi condamnat'o la perfectă neputință de a mai trăi. — De aceea a 4 cale a fost ocuparea Bosniei și Erțegovinei. Prin acesta Rusia a fost împedecată, a construit slavismul, pentru că să nu se înfășure pe trupul monarhiei noastre ca un șerpe uriaș. În Bosnia și Erțegovina am strivit capul șerpelui uriaș și Turcia se poate regenera,

dacă mai are putere de viață. Ministrul întreabă acum, dacă politica guvernului în orient este politica cea adevărată. Dacă este cea adevărată nu mai pôte fi vorba cât costă, căci dacă este politică adevărată când costă trei-deci milioane, trebuie să fie adevărată și când costă o sută de milioane. Dieta să se hotărască acum.

În Cislaiania a luat ministrul de Pretis neplăcuta sarcină de a se face apărătorul politicii guvernului în orient. De Pretis are mai puțin noroc decât Tisza. În senatul imperial deputatul Kopp însoțit de 37 alți deputați au adus un proiect de adresă, prin care se învinue politica guvernului, cu deosebire pentru că i lipsese prea mult publicitatea.

Scirea telegrafică despre rescôla din Macedonia este în stare să strice totă socotela. Mai sânt și alte puncte vulnerabile în situațiunea generală politică. „P. Ll.” de mercuri s'era dice: Așteptările ce credeam eri că le putem nutri pe temeiul depeșii diarului „Times”, adecă, că se pôte încungiura războiul anglo-afganistic, s'au arătat, după scriile ce le avem înainte, nemulțămătoare cu totul contrarie. Preste tot situațiunea generală începe, încet cu încetul a lua iarăși caracterul serios, ce abia îl perduse. Cine adoră ideile pesimistice nu va veni în perplesitate de a găsi sprigin pentru dênsele. Ori încărâu privesce află de aceste destule. Pozițiunea Rușilor față cu Turcii, apropierea Constantinopolei este astfel, încât o întemple neprevădută pôte ușor provoca conflicte. Mai departe, pozițiunea Muntenegrului și a Greciei e de așa, încât îndreptățesc temerea, că iarăși pôte veni traba la eventualități războioase. Aceeasi fôie spune, că și Franția începe a eși din pasivitatea de până acum. În Italia încă a erupt crisă ministerială (s'a terminat după cum spun foile din urmă).... Situațiunea generală este astfel, încât ori care stat, care nu voiesce, să nu fie

suprins de constelațiuni neașteptate, trebuie să stea tot déuna la pândă.

Rusia de altmintrea vrea să se înțelgă cu Austro-Ungaria în ceea ce privesce complicațiunile orientale. Rusia după cum dice „St. Petersburg. Vedomosti” — este așa de generosă, încât lasă pe Austro-Ungaria neajungută în posesiunea Bosniei și Erțegovinei; cere înse drept recompensă băgatelul: Galitia și ținutul Muncaciului din nordostul Ungariei.

Dela congresul național bisericesc al Românilor greco-orient. din Ungaria și Transilvania.

(Raport special al „Tel. Rom.”)

Ședința XI.

din 12/24 Octomvrie 1878.

Ședința se deschide la 9 ore. Se cetesc și se autenticează protocoalele ședințelor IX și X.

Presidiul prezintă raportul consistoriului metropolitan prin care se așterne testamentul fericitului archiep și Metropolit Andreiu Șaguna, cu unele informațiuni, ce privesc conclusele congresului din 1874 Nr. 63. —

Se transpune comisiunei financiare.

Dep. V. Mangra considerând, că este o trebuință forțe simțită pentru o formare științifică mai superioară a clerului nostru, considerând că institutele teologice existente din diferite împrejurări nu pot coresponde acestei necesități forțe simțite, considetând mai departe, că numai prin o calificățiune mai înaltă științifică vom ajunge a regula cu mai bun succes și pozițiunea preoților în ce privesc partea materială, propune: „Măritul congres se constate trebuința unui institut superior de învățământ teologic pentru Metropolia întregă, și se facă dispozițiunile de lipsă

pentru punerea în lucrare a acestui lucru.

Se transpune comisiunei școlare.

Urměză la ordinea zilei continua-rea pertractării proiectului pentru regularea parohiilor.

Raportorul comisiunei propune și congresul primesce ca, la § 16 al. 1. la sfârșit să se adaugă „și clasa la care aparține parochia.”

Al. 2 a acestui §, cu un amandament al comisiunei cu privire la fôia, în care să se publice concursul și cu un alt amandament al dep. Zigre, cu privire la terminul concursului, se primesce în următorea stilisare: „Concursele trebuie să se publice în organul de publicitate al respectivei eparchii, punându-se un termen de cel puțin 30 zile. Terminul acesta se compută de la prima publicare în organul de publicitate. Suplicile de concurs, intrate mai târziu nu se pot lua în considerare.”

La al. 3 comisiunea propune primirea neschimbată, iar dep. Dr. Ilarion Pușcariu propune ca; „concursele în tot cazul să se așternă consistoriului spre revisiune”, pentru că comitetele parohiale adese fac abuz de dreptul lor în detrimentul candidaților de paroch.

Eppul Mețian combate acesta propunere, căci după § 23 din st. org. consistoriul încurge la facerea concursului prin mandatarul seu, care este protopresbiterul cercului.

Dep. Z. Boiu spriginesce propunerea lui Pușcariu, căci concursurile sânt normative pentru statorirea emolumentelor stațiunei de paroch. Consistoriul deci trebuie să supraviețuieze asupra acestui lucru.

Dep. A. Trombițaș e contra propunerii lui Pușcariu, care în urmă și-o retrage pentru a câștiga în timp cu desbaterile.

FOIȚA.

Suveniri din viața școlară*).

III. Școla din Blaj.

(Urmare).

Bine am găsit! sănătoși? Tare mi pare bine, că de mult nu ne-am vădut! Sciu că vați petrecut bine pe la băi, prin căletorii, iar cei cu țarini umplânduși jignițele de multe bunătăți și pivnițele de must.

Eu din pricină, că n'am fost nici la băi și nici în căletorii, iar cât despre bunătăți și musturi n'am lipsă de jignițe și privințe, mi-am pus în cap să fac acum o căletorie. Și acesta din pricină, că m'a ajuns dorul de Blaj. În puterea acestui dor, am onorul a ve invita, ca să-mi fiți tovarăși. Nu ve îngrijați așa cumplit, că n'am să ve duc pe jos, ci după cum v'am fost promis la despărțire, cu căruța.

Dar până a nu ne suim în trăsură, iubite cetitorii, trebuie să-ți spun două lucruri, ca să te scii orienta.

Ștudenții Blajului pe vremea mea

aveau un privilegiu: să umble plouați. Era lege hotărîtă, ca de câte ori vor merge studenții la Blaj și de la Blaj a casă — să plõe. Esecțiunile de la această regulă erau rari forțe. De aceea ómenii reutăcioși ne și puseră nume, dîcându-ne, „solomonari”. Acesta ar fi una la mână. Al doilea lucru, care trebuie însemnat, este drumul din ținutul Tirnavei numit „drumul țerei”. Cine umbla pe acel drum, trebuia să facă ca și cei din Blaj: sau să frământa, s'au să mănânce. — Să frământa, când era timpului ploios, să mănânce când era secetă. Când era ploios, se făcea atâta plămădelă de noroiu, în cât frământătorii adese ori se împlântau în plămădelă așa de afund, de-și blăstătau zilele. Când era secetă, plămădelă frământată se cocea și făcea iarăși fărină, și ca fărină să redică la gura și nasul căletoriului. Atâta era de roditoare Tirnava în privința fărinei, în cât, când da Ddeu să fie rodă bună, intrau rôtele prin fărină până în dric. Acesta era, pe vremea mea, drumul pe care trebuia să umblăm, și pe care cetitoriul me va însoți ca să-mi trecă de urit.

Fiind însă sigur, că cetitoriul nu are poftă de mâncare, am să-l pun la frământat, alegând două căletorii plouate.

Era în luna lui Ianuarie a anului în care am fost eu în clasa a VII gimn. Atunci, fiind că venisem pe creciun a casă, trebuia să merg îndărept. Trăsura unui sas, era menită să ducă la Blaj pe 3 ștudenți din 3 sate învecinate. După ce făcui colinda pe la toți luându-ne pe rënd și încercându-se cu merindele noastre — fărină, slănină, carne și brânză, care cum i dă mâna — scii DVóstră cum face omul care vrea să trăiască din straița sa, — am dis: sănătate bună, noi mergem cu ajutorul lui Ddeu.

Când am plecat, era vremea ștudenților: o plõe ca véra, și un noroiu cum nu poți pofți mai mare. Iar căruța sasului era ca vai de ea: tot forfotea. Abia am ajuns în un sat vecin-unguresc, și o rôtă s'a turtit. Prin urmăre la popas până va căpetă sasul o rôtă! Sasul o luă în grabă la colindat după rôtă, iar până să sosescă, noi am stat cucuiți în virful căruței uitându-ne la cai cum își mâncau fê-

nul pus în fața plõe ce curgea fără milă. Vom fi stat pôte ca ¼ de óră, când o proclată de ungrorică se apropiie de noi cu un lepedeu în cap, dîcând: „hát tán meszet árulnak?” Noi, studenți..., și de noi să-și bată joc o nemernica de ungrorică, punându-ne într'un rînd cu ómenii cei mai uități de Ddeu, cari umblă cu var de vindut — asta era prea mult.

De aceia i-am și dat un răspuns de nu i-a venit să-și văruească casa cu el.

Într'un târziu, după ce adecă ne-am fost săturat și noi de așteptat și și caii de fân, a sosit sasul cu o rôtă de-a umăr, care nu se prea nimerea. Căci rôtă stricată fusese la dricul din dărrept, iar cea căpétată umblase la celdinainte. Dar, decât să stai pe loc mai bine cărpesci cum poți, și mergi mai departe. Așa a făcut și sasul. Adevérat, că prin astă cărpitură căruța se schimosise, fiind o rôtă din dărrept mult mai mică de cât sóța ei, dar tot am putut merge.

Am mers însă cam al naibei, că din pricină că rôtă ungrurescă nu se avea bine cu cea săsescă, acesta a dus lu-

*) Veți Nr. 76.

Dep. Bugarin aflând dispozițiunile cuprinse în alineia din urmă a § 16 în contrafăcerea cu § 25 din stat. org. propune, spriginit de dep. Ionaș și Dr. Păcurariu, următoarea stilisare: „concursele le compune comitetul parochial, după premergătoare conțelegere cu protopresbiterul concernent. În cas de neînțelegere între comitet și protopresbiter, concursurile se subscern consistoriului spre deciderere.

Congresul adoptă această propunere.

§. 17 se propune spre primire neschimbat.

Congresul primesce cu adausul propus de dep. Boiu ca: „la prezentarea concursurilor să se pună și numărul accluserilor.

§. 18 se recomandă de raportor spre primire cu unele mici modificățiuni, unde e vorba de pedepsirea influințării alegerilor.

Dep. Dr. Păcurariu cere ștergerea §-lui întreg, căci i se pare a fi lucru odios a se presupune la orice dispozițiune din lege abateri, cari se fie pedepsite. Să nu facem în lege dispoziții de acele, cari în viitor ne-ar timbra ca omeni aplecați, a călca la tot momentul legea.

Dep. Trombițaș recunoște și el că legislatura este un portret al timpului în care s'au adus legile, regretă însă, că acest adevăr nu'l putem încungiura. Alte corporațiuni mai înalte încă fac dispozițiuni în contra corupțiunii la alegeri, pentru ce să nu se facă dar și de congres. Susține textul comisiunii.

Punându-se propunerile la vot, se primesce cu majoritate însemnată propunerea comisiunii, respective a textului din proiect cu următoarea schimbare în jumătatea din urmă: „Constatăndu-se o astfel de influințare respectivul concurent chiar și de ar deveni ales, pe lângă aceea că, i se nimicesce alegerea, nu are drept să mai concure la aceeași parochie aceeași, iar la cas de repetire se va eschide pentru todeauna de a mai pute concura la o parochie din întréga provincie metropolitană.“

§. 19 raportorul propune a'l primii neschimbat.

Al. 1. se primesce.

La al. 2. dep. Zigre propune a se dice; „alegându-se bărbați de încredere și notari.“

Se primesce.

La aceeași alineie dep. Al. Popoviciu face propunerea a se șterge dela începutul ei cuvintele „celor prezenți“ și să se dică numai „se

constată numărul îndreptățiților la actul de alegere.“

Acastă propunere dă ansă la o desbatere lungă și cam incurcată.

În urmă la deslușirile dep. Babeș și Dr. Păcurariu, congresul decide a susține al. 2 în textul comisiunii, resp. al proiectului cu adausul: apoi „cu aceia“ se constituie biroul sinodal“ etc.

Dep. Boiu propune a se intercala între al. 2 și al. 3 o alienea nouă: „Alegerea prin aclamațiune nu este permisă.“

Dep. Dr. Hodoș combate această propunere, fiind ea cuprinsă în dispozițiunile din alineia următoare.

Punându-se la vot, propunerea lui Boiu nu este spriginită și congresul primesce al. 3 și 4 neschimbate.

Ca adaus la acest § propune dep. Babeș următorul amandament: „Votarea se continuă, cât timp se înfățișază votanți. Trecând 5 minute fără a se înfățișa un votant nou, votarea se încheie;“ și după ce propunerea lui Păcurariu: de a prelungi termenul la ½ oră — se respinge, congresul primesce amandamentul lui Babeș.

Alineele 5, 6, 7 se primesc fără schimbare în esență.

La alineia 8 recomandată de comisiune spre primire, dep. Zigre propune o stilisare mai precisă și anume: „Actele relative la alegere după expirarea de 14 zile, rezervate pentru proteste, să aștern după 8 zile la scaunul protopresbiteral spre examinare. În cas de protest sau de dificultate a alegerii, conculsul scaunului protopopesce este a se comunica respectivilor recurenți; după expirarea de 14 zile, rezervate pentru apelatiune, în timp de 8 zile actele se aștern la consistor spre aprobare; de consistor se propune cel ales de paroch episcopului spre afacere canonică.“

Dep. Archimandrit Popea sprigineste această propunere ca una ce este basată pe st. org. și combate acea parte din propunerea comisiunii care dă dreptul de întărire episcopului, fără ingerența consistoriului.

Dep. Cosma de altă parte susține, că st. org. n'ar spune nicăieri că, întărirea alegerii de preoți ar căde în competența consistorului, prin urmare densusl nici nu recunoște consistoriului dreptul de a se mesteca în această afacere.

Dep. Babeș, încă ține de superfluă așternerea actelor consistoriului

spre întărire, căci consistoriul și-ar fi adus odată influința sa la valore prin censurarea actului de alegere de către protopop, care este mandatarul consistorului. Primesce propunerea lui Zigre în partea ei primă, nu însă și în partea ei din urmă.

Presidentul Metropolit află propunerea lui Zigre foarte la loc. Instituirea de parochi este un act foarte însemnat, care cere o scrupulosă examinare. Scaunele protopresbiterale nu sunt încă așa organizate, încât lucrarea lor să nu aibă lipsă de supraveghiere. Supraveghierea se face prin consistor. Episcopul diecesan în toate afacerile trebuie să se folosască de consiliul ce-i este dat prin lege. Să nu se ignoreze dar nici în casul din cestiune forul acela, pre care statutul organic l'a creat cu scop de a controla pre episcop.

După această declarație intimpinată de congres cu vii aplause, vorbește și Dr. Păcurariu în favorul așternerei actului de alegere spre aprobare la consistor și după ce în cuvântul său din urmă, dep. Zigre ca propunător își aperă încă odată propunerea sa, ea se supune la vot și se primesce cu majoritate însemnată.

§. 20 al 1. se primesce cu o schimbare în partea din urmă și anume: „se pedepsește pe cale disciplinară și cu o amendă corespunzătoare în favorul căruiva fond.“

La aceeași alineie propune dep. Boiu aditamentul că, după alegere să se facă între paroch și comună un contract formal, în care să se preciseze veniturile parochului.

Acastă propunere este combătută de dep. Cosma, Petric, eppul Mețian, și în urmă propunătorul și-o retrace.

Al. 2 a acestui § se primesce cu amandamentul presidiului: „Fiind alegerea întărită și neobvenind nici o pedecă canonică, candidatul se chirotonesece“, etc. și cu adausul la urmă „ținând in vedere dispozițiunile § 8.“

La această alineie dep. Lengher voiesce a se precisa și termenul în care eppul să fie dator a chirotoni pe cel ales de preot. Anume densusl pretinde un maximum de 30 zile.

Presidiul arată, că cererea dep. Lengher ar fi impracticabilă, dacă s'ar ridică la valoare de conclus. Trebuie să se lase eppului timp, să cunoscă bine pre candidat și a-și pune mâna preste el cu graba este oprit chiar prin canone.

Dep. Dr. Păcurariu crede, că propunerea lui Lengher nu involve nici o espresiune de neîncredere cătră ar-

chiere; congresul a pus la toate ore-cari termini, este dar numai consecuent, dacă îi cere și aci. Din cele amintite de presidiu, densusl (vorbitorul) nu a aflat nimic real, ce l'ar îndupleca a se abate dela părerea sa. Cu toate aceste nu voiesce să lege mâinile archiereului, dar nici să lase toate la diserețiunea lui; pentru aceea propune a se dice: „în deplinite fiind toate formele legale, cel ales să se chirotonesece cel mult în 30 zile.“

Presidiul în urma provocărei dep. Păcurariu arată impracticabilitatea punerii de termin.

De aceeași părere este și dep. Archimandrit Popea; ér dep. A. Popovici sprigineste propunerea lui Lengher.

Punându-se la vot congresul respinge propunerea lui Lengher, primind textul comisiunii, resp. al proiectului.

Al. 3 a § 20 se propune a se primii neschimbată.

Dep. Petric propune din contra a se șterge această alienea cu totul, căci ar fi nedrept ca un teolog calificat, care numai din lipsă mare a concurat la o parochie mai slabă, să fie-a-cum silit, a petrece acolo 3 ani.

Dep. Dr. Păcurariu pentru susținerea acestei alineie, propune însă o modificare de următorul cuprins:

„Cel odată ales de paroch, în termen de 3 ani fără învoirea parochienilor sei, nupôte concura la altă parochie; trecând termenul de 3 ani el se pôte duce din aceea parochie și fără învoirea comunei“

Dr. Ilarion Pușcariu susține textul comisiunii, ér Lengher propunerea lui Păcurariu, pre care o combate Petric aparând propunerea sa. Punându-se la vot propunerea lui Păcurariu se primesce prin majoritate de voturi.

§. 21, 22, 23, 24 la propunerea comisiunii se primesc neschimbați și cu adausul la §. 24 al 1: „susținându-se de alt cum dispozițiunile din §. 3.“ Al. 2 din §. 24 se șterge. § 25 se primesce neschimbat.

§. 25 Se primesce cu amandamentul lui Ionaș în următorul chip: „unde protopresbiterul este totodată și paroch local, toate drepturile parochului primar trec la protopresbiter“ etc.

După acest §. dep. cav. de Pușcariu propune a se intercala un §. nou și anume: „§. 27. Consistoriul eparchial va da instrucțiunile necesare pentru purtarea oficiului de paroch.“

Dep. Hodoș pentru uniformitate în întréga metropolie propune, ca cele instrucțiuni să le dea consistoriul metropolitan. — Să primesce propunerea lui Pușcariu cu amandamentul lui Hodoș.

§. 27 la propunerea dep. Hodoș se primesce în următoarea stilisare: „§ 28. Toate dispozițiunile și regulamentele contrare acestui regulament es din valoare.“

În urmă comisiunea prin raportorul său propune, ca acest regulament să se introducă în protocol din literă în literă sub literă anumită.

Să primesce.

Pentru completarea întregului dep. Hodoș propune, a se spune când această lege are să între în vigore.

Presidiul reflectă la această, că se vor lua dispozițiunile necesare în dată ce legea va fi primită în a 3-a cetire.

Fiind timpul înaintat ședința proc-simă se anuncie pe mâne la 9 ore. La ordine: continuarea cu raporturile comisiunilor.

Cu aceste ședința se încheie la 2½ ore d. pr.

cru așa de departe încât în mânia ei a resturnat căruța în două rânduri pe loc oblu. Și pôte că tot resturnându-ne am fi mers, dacă nu se milostivea o rôtă de cele dinainte să remână pe drum. De astă dată trăba era cam bălțată. Cum ni se resturnă căruța, aruncându-ne cu saci cu tot în un șanț în mijlocul câmpului se sfărâmă rôtă milostivă.“

„Fă-te rôtă, sasule,“ strigă unul din noi, vedând rôtă a doua stricată. Să fi vedut pe bietul om cum se blăstema, cum își afurisia zilele și întreg némul, adaugând că asta n'ar fi vrut-o nici pentru cinci zloți de argint.

După o așteptare ca de 2 ore și mai bine a venit sasul cu o rôtă din satul vecin. Rôtă era de dindărept, și așa mai că nu se cunoștea cărpitura. Într'aceea sosise și noptea, și noi încă nu mersesem cale de o postă.

Și, fiind că înainte de a merge a-casă se pusese poruncă pe stêlpul porții gimnasiali, că cel ce va veni târziu, va avé să plătescă fie-care oră cu câte 1 fl. v. a., noi am silit pe sas să se facă luntre și punte și să mérgă

Cum n'ar fi mers bietul ca cu ca-

cel de foc, dacă „vremea ștudenților“ nu i-ar fi pus caru în petri — adecă mai mult în noroiu. Plóia ca plóia, și noroiul ca noroiul — dar caii și noptea erau cele mai mari pedece a grabnicei nóstre călătorii.

Dar în sfêșit și cu caii am fi făcut ce-am fi făcut, că dóră biciul de ce l'a lăsat Ddeu? Noptea însă a silit pe sas să-și pună biciul în turiacul cismeii, și pe noi să mergem pe rând înaintea cailor, ca să căutăm drumul. Și sciți, că n'am ghicit-o réu?!

În chipul arêtat am mers într-o nopté cât în două zile, cu toate că am făcut două popasuri. Când s'a făcut duiă noi eram tare departe — 3 poste dela casa părintescă, iar peste di, la dél împingând, la vale oprind căruța și pe șes mai mergând și pe jos am mai făcut o postă. — Una din noptile acestei călătorii am petrecut'o în marele Cerghid, la jupânul Herșcu în hotelul „Zur Sonne.“ Aci ne-am ocrotit de plóie și frig aședându-ne în salonul cel cu 4 uși din cari 2, prin cari întră și lumina și aerul, duc afară, una spre casa jupânului și alta spre că-

mara d-sale. — Sasul a petrecut nóptea pe căruța, ingrigind de cai și de ce era pe căruța. Noi, ca domni ce eram, în hotel. În hotel însă era reprezentat comunismul. Salonul cel cu patru uși era al tuturor. Și Dóme mulți mai erau! Așa erau de mulți, încât abia am putut pătrunde până la jupânul, ca să-i dăm de știre, că am sosit și poposit la d-sa.

Unde'i comunism, fie-care e cu ce apucă, și nu e unul mai de frunte decât altul, adecă e și egalitate. De aceea, fiind-că óspeți erau mulți, și din acestia unii apucaseră să ședă, și prin urmare după legea: *res nullius cedit primo occupanti*, se făcuseră posesori peste băncile cele lungi — a fost o încercare zădarnică, ca să ne facem și noi posesori de bănci. Așa-i unde e egalitate. Respectând legea egalității comunistice a trebuit să stăm și noi în picioare ca cei mai mulți, până cătră mezul noptii, când óspeții, după ce se încăerară, eșiră în mare grabă însoțiți de 4 jendarmi.

(Va urma).

Ședința XI.

din 13/25 Octombrie 1878.

Ședința se deschide la 9 ore dim. și se autenticează protocolul ședinței premergătoare.

Presidiul prezintă cererile dep. Fașe și Ioan Popoviciu pentru concediu și petițiunea fostului paroch în Macedonia Pavloviciu. Concediile cerute se acordă și petițiunea numitului paroch se transpune comisiunii petiționare.

Urmază ordinea zilei, care este desbaterea specială asupra regulamentului parochiilor.

Raportul comisiunii propune adaugerea la proiect a unui § final, care să conțină clausula sancționării și publicării acestui regulament.

Episcopul Popasu face apel către congres pentru a nu lua hotărâri definitive în privința regulării parochiilor, căci impregiurările diferitelor eparchii nu sînt încă de așa pentru a pute crea o lege generală. Multe și varii sînt lipsele, ce se vor mai ivi în urma aplicării regulamentului din acestiune. Propune, ca regulamentul parochiilor să se decreteze de provisoric.

Babeș n'are nimic în contra acestei propuneri, căci o lege, ori este ea provisorică ori definitivă, lege rămâne.

Presidiul sulevă întrebarea, că acesta lege nu cumva ar trebui supusă sancțiunii coronei în înțelesul art. de lege XIII din 1868.

Vicariul Popea nu află nici decât lipsa, ca acest regulament să se supună sancțiunii, căci el este creat pe baza stat. org. deja sancționat. Numai când noi am vota o lege, care ar modifica statutul organic, am fi nevoși săi, a o supune sancțiunii.

Babeș este de aceeași părere.

Presidiul formulând § 29 în chipul următoriu: „Acest regulament intră în vigoare în mod provisoric la 1 Ian. 1879. Congresul primesce.

Regulamentul parochiilor se primesc apoi în a 3 cetire (cu puține modificări stilistice, cari au răpit congresului timp de peste o oră) și cu publicarea lui să însărcineză consistoriul metropolitan.

Ionaș ar mai voi supletorică precisarea unor termine din acest regulament.

Presidiul arătând, că acei termine sînt destul de esacti nu mai dă loc desbaterei.

Aceiași raportor, răporteză despre proiectul de regulament pentru regularea parochiilor așternut de către sinodul eparchial din Caransebeș și propune, ca congresul să nu-l ia în considerare, ci să îndrume pe sinodul respectiv a se conforma regulamentului votat de congres.

Asupra acestui obiect se nasce o desbatere lungă, care esagerază adese în dialoge, la care iau parte Zigre, Radulescu, Lengher, Marienescu, Boiu, Găetan și episcopul Popasu. În sfîrșit se primesc propunerea comisiunii într'o stilisare mai precisă.

Proiectul pentru dotarea parochiilor, așternut de același sinod, se transpune cons. metr. pentru al folosi ca material la un proiect pentru întreaga Metropolie.

Cu privire la propunerea dep. Peșten pentru plătirea contribuției pentru sesiunile parochiale se hotărăse, a se transpune acesta propunere sinodului respectiv (!)

Comisiunea „stréns bisericească” prin raportorul seu Iosif, propune la reprezentanția sinodului protopresbiteral din Șiria a se tipări cărțile bisericesci cu litere latine — ca congresul se hotărăscă în principiu tipărirea cărților bisericesci cu litere latine. Punerea în lucrare a acestei ho-

tăriri se concrede sinodului episcopesc.

Radulescu reprezintă o părere a minorității, care s'a ivit în comisiune despre acest obiect. Aceasta părere înse nu este spriginată în congres.

Congresul primesc propunerea majorității comisiunii după ce presidiul a formulat'o mai precis.

Aceiași comisiune prin raportorul Rădulescu propune, ca raportul consistoriului metropolitan despre activitatea sa, să se ia la cunoscință și să se îndrume consistoriul, a satisface în viitor pe deplin § 74 a statut. org. Raportul consistoriului metropolitan cuprinde date statistice foarte interesante și se va tipări dimpreună cu protocoalele ședințelor congresuali.

Comisiunea organizătoare prin raportorul Trombițaș propune, ca proiectul de regulament pentru afacerile interne ale consistoriului metropolitan să se primescă de basă la desbaterea specială.

Cav. Pușcariu arată, că acest proiect este manc, că codificarea paragrafilor este adese pré lungă, dar fiind că timpul cel mai avem la dispoziție este scurt, și fiindcă consistoriul are trebuința neincunjurabilă de un regulament propune, a se primi proiectul en bloc, al pune în aplicare și insarcină consistoriul, a veni înaintea congresului viitoriu cu un nou proiect ameliorat pe basa esperiențelor făcute.

Babeș, deși se insinuă în contra propunerei cav. Pușcariu face în urmă aceeași propunere.

Episcopul Popasu voiesce, ca acest proiect să se așternă mai întâiu sinodului episcopesc.

Cosma combate vederile episcopului Popasu.

Hodoș arată identitatea propunerei lui Pușcariu și Babeș, și sprigincescă acesta propunere.

În sfîrșit se primesc propunerea cav. Pușcariu și ședința se inchide la 2 ore după prănd. —

Proiect de Regulament

pentru regulara și îndeplinirea parochiilor în provincia metropolitană a bisericii ortodoxe române din Ungaria și Transilvania

(Încheiere).

§. 16. În concursurile, ce se vor publica pentru ocuparea vre-unui post, are să se însemne acurat venitul sistemizat ce e împreună cu acel post, și pe lângă acela și celelalte emolumente, ce se pot constata și numai aprosimativ măcar.

Concursele trebuie să se publice în foia oficiosă a respectivei eparchii, punendu-se un termen de cel puțin 30 zile. — Terminul concursului espiră la 12 ore ale zilei din urmă. Suplicele de concurs intrate mai târziu nu se pot lua în considerare.

Concursele pentru întregirea parochiilor se compun și se publică prin protopresbiterul în conțelegere cu comitetul parochial ori viceversa. În cas de neînțelegere între comitet și protopresbiter, concursurile se subștern consistoriului spre decider.

§. 17. Suplicele de concurs, instruate conform prescripțelor statutului organic §. 13 sînt de a se înainta la protopresbiterul concerninte, carele după improtocolare le petrece într'o listă cu următoarele rubrici: numărul curent, dat'a prezentării, numele, caracterul și locuința concurentului, serviciul lui prestat ca învățătoriu și eventualminte ca preot, reflessiuni.

După lista acést'a se combină conform §. 13 și 23 din statutul organic list'a candidaților în ședința comitetului parochial. În lista acésta

insă concurenții nu se petrec după ordinea prezentării suplicelor, ci după cualificațiunea și meritele lor. Cei ce nu au cualificațiunea prescrișă, nu pot fi induși în acésta listă.

Lista de candidațiune, subscrisă de protopresbiterul și comitetul parochial se prezentăză sinodului parochial electiv împreună cu protocolul ședinței comitetului.

În lipsa de concurenți cualificați, alegerea se amână, făcendu-se din ședința comitetului aretare la consistoriul eparchial, carele va lua decisiunile ulterioare necesare.

§. 18. Dela publicarea concursului și până inclusive 8 zile înainte de sinodul electoral concurenții pot după prélabila incunoscințare a protopresbiterului să se înfăcișeze înaintea alegătorilor pentru a cânta și cuvênta.

Este însă strins oprit concurenților a influința în persónă sau prin alții cu ori ce mijloce corumpătoare asupra alegătorilor. Constatându-se o astfelu de influințare, respectivul concurent chiar și de ar deveni ales, pe lângă aceea, că i-se nimicescă alegerea, nu are drept se mai concure la nici o parochiă din provincia metropolitană doi ani de zile.

§. 19. Sinodul parochial electiv are se urmeze cel mult în 14 zile după espirarea terminului concursului observându-se prescripțele statutului organic din §. 7, 8, 9 și 13.

În sinod se constată după deschiderea ședinței înainte de toate numărul celor preșenți și îndreptățiți la actul de alegere; apoi se constituie biroul sinodal, alegându-se doi bărbați de încredere, cari ocupă împreună cu notariul sinodului loc la mēs'a președintelui, după aceea se dă cetire tuturor actelor ce au premers alegerei.

Votarea se face după apel nominal. Un alegătoriu nu pôte vota decât numai pentru un candidat. Făcându-se votare nominală, după numele fie-cărui votant este de a se scrie numele întreg al candidatului, pentru care acela a votat.

Iar cerându-se de a treia parte a alegătorilor preșenți votare secretă, atunci ședulele se pun după facerea scrutiniului într'un plic sigilat și șă alătura la protocol. Voturile, ce s'ar da celor neadmiși în candidațiune se consideră ca nedate.

După încheierea votării, numărându-se voturile în fața sinodului prin președinte sub controla bărbaților de încredere, președintele proclamă pre candidatul, care a întrunit maioritatea absolută a voturilor, de ales paroch respective capelan și petrecându-se rezultatul alegerei în protocol, acesta se cetesce și se verifică în ședință, apoi se subscie de președinte, de notar și de bărbații de încredere.

Dacă nici un candidat n'a întrunit maioritatea absolută a voturilor, între cei doi, cari au căpătat mai multe voturi, se face alegere restrinsă, și dacă ambii au căpătat voturi egali, decide votul președintelui.

În sinodul electiv nu se pôte discuta nici un obiect, ce nu se ține de alegere.

Actele relative la alegere se înaintăză toate în termen cel mult de 20 zile la scaunul protopresbiteral spre esaminare, și delat acesta cu decisiune formală asupra esaminării cel mult iar în 20 zile la episcopul diecesan, respective la locținătorul său legal spre aprobare și urmare mai departe, conform oficiului său.

§. 20. După urmata esaminare, respective aprobare a actului de alegere se încunoscințază respectivii candidați prin rezoluțiune din partea protopresbiterului pe lângă înapoierea documentelor lor despre rezultatul aceleia. Cel aprobat este dator a primi postul, la care a concurat; refusând acésta, se osândesce prin consistoriul eparchial la rebonificarea speselor, ce

au causat comunei, apoi se pedepsesce și cu o amendă corespunderătoare în favorul căruiva fond.

Candidatul ales și întărit, neobvenind nici o pedecă canonică, se chirotonesce, iar dacă este preot se prevede cu investitura canonică. După aceea cel mult în 30 zile se introduce prin protopresbiterul concernent în parochie, avênd drept dela ziua instalării la toate veniturile împreunate cu postul pentru care a fost ales.

Cel instalat odată în o parochie nu pôte concura la alta mai înainte de a fi servit trei ani în aceea, decât numai în casuri de considerațiuni speciali necunoscute de consistoriul eparchial.

Despre introducere protopresbiterul are să relaționeze fără amănare la consistoriul eparchial.

III. Corelațiunea preoților.

§. 21. Dacă într'o comună bisericească este numai un paroch, acésta de sine se înțelege, că are să pörte, sub responsabilitatea s'a, toate îndetoriile prescrișe prin legile bisericesci.

Îndetoriile aceste se încep cu ziua instalării lui în oficiul parochial și duresă pre cât timp pörta acest oficiu.

§. 22. Unde pentru neputințele parochului este lipsă de capelan, acesta sèveșeresce toate funcțiunile preoțesce la însărcinarea parochului și în atêrnare de la dênslu.

§. 23. Archivul parochial, matriculele bisericesci și sigilul stau sub ingrigirea parochului. Abatere de la acésta se face numai acolo, unde parochul este suspins, în care cas acésta se transpun capelanului și resp. administratortelui parochial.

§. 24. Fiind într'o comună bisericească mai mulți preoți, cea ce se concede numai în sensul §§-lor 9 și 10 ai acestui regulament, presidiul în sinódele parochiale îl pörtă cel mai bêtân în oficiu (stat. org. §. 10, punctul 2).

La cas, dacă preoții mai bêtân nu ar poté purta acésta sarcină, consistoriul la propunerea protopresbiterului denumesce pre altul mai capabil, din aceeași comună, ca să suplinească pre cel mai bêtân.

§. 25. Toți parochii cu președintele împreună, sînt între sine coordinați, și ordinea lor se normeză astfel, că parochul cel mai bêtân în oficiu se chiamă paroch primar, iar ceilalți numai parochi.

§. 26. Fiind într'o comună bisericească și scaun protopresbiteral, toate drepturile parochului primariu trec la protopresbiterul, respective la administratorul protopresbiteral, fără privire la anii de serviciu preoțesc.

§. 27. Toate dispozițiunile și regulamentele de până aci, încât stau în contrarietate cu dispozițiunile acésti regulament, es din valóre.

Din ședința plenară a Consistoriului metropolitan, ținută în Sibiu la 29 Septemvrie 1878.

Protocoalele Congresului din Berlin.

Protocolul Nr. 15.

Ședința din 8 Iuliu 1878.

Alteța Sa, după terminarea acestei cetiri, espune două dificultăți ce s'au ivit în sînul comisiunii: una cu privire la defleul Prepolak, alta relativă la districtul Vranja. În ceea ce se atinge de Prepolak, delegații austriaci l lăsaseră Turciei: comisia militară însă, propunând de a se acorda Sêrbilor o rază de o mie de metre la Sud de Prepolak, delegații turci s'au opus. Cestiunea n'a fost decisă: cât despre districtul Vranja, maioritatea comisiiei era de părere de a l lăsa Sêrbilor, dară acest sentîment

a întâlnit opozițiunea delegațiilor turci și englezi.

Mehemed-Ali-paşa indică pe cartă, inconveniente atribuitei cătră Serbia a Vranjiei: odată defleurile acestei regiuni trecute, nu se mai presintă nici un obstacol până la Uskub. Escelența Sa declară dară, că Vranja este necesar liniei de apărare a imperiului și insistă dar, ca Prepolak să fie lăsat Turciei.

Comitele Șuvaloff se mărginesc în a face cunoscută atitudinea comisarilor rusi în sinul comisiei: ei au abandonat delimitarea de la San Stefano spre a primi delimitarea propusă de Austro-Ungaria și cât despre cele două cestiuni zupuse în acest moment Congresului, ei s'au dat în partea majorității esperților.

Comitele de Saint-Valier observă, că ar fi esențial ca să se lase Sârbiei cetatea Vranja importantă pentru principat din punctul de vedere al populațiunii. Escelența Sa nu crede altfel, că Sublima Pörtă s'ar pute plânge de combinațiunea adoptată, avântoasă Turciei care reîntră în posesiunea Dju-meii și a părții de Sud a sangiacului Sofiei.

Președintele punând la vot cestiunea de a se sci, dacă Prepolac va rămâne Turcilor s'au Sârbilor, plenipotențiarul Germaniei Austro-Ungariei, Franciei, Marei-Britaniei, Italiei și Turciei sunt de părere, de a lăsa acest punct Turciei: plenipotențiarul Rusiei declară, că primesc votul majorității.

Președintele consultă apoi Înalta Adunare în privința Vranjei. Plenipotențiarul Germaniei Austro-Ungariei, Franciei și Rusiei sunt de părere, ca acest district să fie anexat Serbiei; plenipotențiarul Marei-Britaniei, Italiei și Turciei să pronunță, ca el să rămâne Sublimei Porți.

Principele de Bismarck constată rezultatul votului și propune Înaltei Adunări de a se adopta totalitatea traseului fruntărilor Serbiei, alipindu-se Prepolak Turciei și Vranja Serbiei.

Caratheodory-Paşa declară, că densusl trebuie să accepte în privința Vranjei instrucțiunile guvernului său.

Lord Salisbury reclamând din nou contra cesiunii Vranjei, care i pare periculoasă pentru Turcia, refuză de a consimți, în aceste condițiuni, la traseul fruntărilor sârbe.

În fața acestei declarațiuni, președintele recunoște că, dacă va fi mântuită, ar trebui să constate, cu părere de rău, amânarea regulării acestei cestiuni până la un acord ulterior.

Comitele de Saint-Vallier, insistă, din nou, ca orașul Vranja să fie lăsat Sârbiei, și, într'un scop de conciliațiune, el propune o linie de tranșă, care să fie stabilită la Sud și în apropiere de Vranja; orașul și populațiunea sar jiné de principatul sârb, pe când Turcia ar afla în întinderea de teritorii, ce i-s'ar acorda, condițiunile de singuranță ce ea reclamă. Acastă propunere dă loc la un nou schimb de idei, și Congresul decide că, comisia de delimitare va avé să determine, la sud de Vranja, traseul unei linii, care, lăsând orașul de partea Serbiei, să dea Turciei spațiul necesar spre a și asigura apărarea posesiunilor.

Președintele pune apoi la vot stabilitatea traseului fruntărilor sârbe, care se adoptă de Congres. Alteța Sa constată cu mulțămire acest rezultat și adaugă, că protocolul rămâne deschis pentru instrucțiunile cerute de plenipotențiarul otomani.

Rămâne apoi, bine înțeles, că toate cestiunile tratate de comisiunea de delimitare sunt înaintea comisiei de redacțiune pentru detaliile de formă.

Principele Gortciakov dă cetire comunicări următoare:

„În momentul când Înalta Adunare, întru-nă la Berlin sub auspiciile M. S. Imperatorului Germaniei, are să termine opera de pacificare ce a întreprins, plenipotențiarul Rusiei cred a corespunde sentimentelor sele, exprimând urarea, ca această operă, implinită într'un spirit de conciliațiune, să asigure Europei o pace solidă și durabilă.

„Rusia este particular interesată în această. Ea a făcut mari sacrificii în timpul rebelului; dar a făcut și mai mari cu scopul,

de a se restabili pacea și a manținé înțelegerea europeană. Ea este în drept de a spera că, cel puțin, aceste sacrificii nu vor fi gratuite și că opera, ale cărei fundamente s'au pus, nu va rămâne sterilă din lipsă de execuțiune, precum a fost precedentele încercări de pacificarea Orientului. Ea nu poate admite perspectiva refinoirei criselor penibile, asemenea cu aceea, cărei Congresul din Berlin este chiămat a i pune un capăt. Plenipotențiarul Rusiei sunt convinși, că acesta este și cugetul Înaltei Adunări, care nu ar voi să ridice un edificiu efemer, care ar espune pacea Orientului și a Europei la noi pericole.

„În această convicțiune, plenipotențiarul Rusiei au ordinul, de a întreba Congresul înainte, ca el să pună capăt lucrărilor sale cari sunt principiile și modul, cu cari și propune el a asigura executarea înaltelor sale decisiuni.“

Președintele dăce, că această comunicare va fi pusă la ordinea de zi a viitoare sedințe, ficsată pe mâne, care va mai cuprinde și regularea punctelor rezervate în cestiunea Batumului, rectificarea fruntăriei teritoriului Khotur, și o comunicare asupra stărei lucrărilor comitetului de redacțiune. Sedința se ridică la 6 ore.

(Urméză subscrierile plenipotențiarilor)

Varietăți.

* (Din cercuri militare). Ministerul pentru apărarea țării a înscințat toate comandamentele honveșeci, că în anul acesta nici o abdicere de ofițeri nu se va primi. — Se scrie, că ciorecii cei strinți ai ostașilor din regimentele din Ungaria a-retându-se nepractici la campanii de munți, se vor cassa, și în locul lor se vor introduce pantaloni largi polonesci.

* (Din bravul și românescul regiment din Bucovina) br. Kellner au cădut în lupte eroice, dar dureroșe, mulți oșteni români, așa și din reg. arch. Iosif de la Orade. Am vădut aici în Budapesta astă vară trecând spre câmpul de resboiu pe feciorii bucovineni din reg. Kellner, toți erau înalți ca bradul, verși ca stejarul, voinici ca în timpurile străbune și am înțeles cum marele Stefan a putut bate patru țeri cu stfel de oșteni.

* (Serbarea Grigorie Ghica). Capitala Moldovei a serbat și în anul acesta la 113 Oct. amintirea nemuritorului Domn Grigorie Ghica, care la 1777 cădă sub iataganul turcesc, plătind cu viața protestarea pentru deslăpirea Bucovinei. Serbarea a recșit bine. S'au rostit discursuri de cătră dl. Gusti, dl. Belcic ajutorul de primar și de alții.

* (Esundări). Din Croația se scrie, că în urma ploilor continue de mai multe zile a esundat Sava, Mrievița, Corona și Culpa. Cetatea Karlstadt, situată pe înălțime, era încungurată de apă, ca o insulă.

* (De la Bucuresci). Baroul Bela Szent-Kereszty s'a căsătorit cu domnișora Maria Florescu, fiica generalului I. Em. Florescu. — Primăria a decis, ca mai multe strade să capete nume nou; astfel, afară de Calea Mogoșoiei, care am đis că se va chiăma Calea Victoriei, Strada Herestreu se va numi Strada dorobanților, Calea Vergului — Calea Călărașilor, Strada Tergoviște — Strada Griviței, Strada Belveder — Strada Plevna, Calea Craiovei — Calea Rahovei, Strada Germană — Strada Smêrdan, Strada Spirei — Strada 13 Septemvre, Strada Filaret, Strada 11 Iunie; bulevardul din Vale dela strada Brezviianu spre Cotroceni se va numi Bulevardul Independenței.

* (Români se mută din Basarabia). „Vocea Covur.“ scrie, că tinerimea română mai totă este decisă a părăsi Basabia; betrâni și căți va proprietari prea mult angagiați cu interesele lor sunt singurii, ce

vor rămâne acolo. Pe totă ziua se vđd pe stradele Galațiilor cetățeni, cari au și început a emigra.

„Fam.“ * (Ocuparea Dobrogei). Armata română — precum serie „Românul“ — în curând va trece preste Dunăre. După armată va urma imediat stabilirea administrațiunii civile. Ostașii și impiegații vor fi primul element românesc, cu care vor face cunoscița locuitorii Dobrogei și după care ei vor avé să judece despre totalitatea națiunii române. Deci, dăce mai departe acelaș diuar „armata română, care va trece în Dobrogia caută se fie bine înzestrată cu toate, mai bine chiar — dacă se poate — decât ostașii ce vor rămănea în țără; disciplina trebuie să fie esemplară. Iar încât privesce impiegații tot ce e mai bun în birocrația română și numai tot ce e mai bun fără nici un amestec de neghină, trebuie trâmăis în Dobrogiap trebuie rugat să mērgă acolo.

* (Săpături de anticități în Roma). Lângă Ponte Sisto, vechia punte Ianicul, s'au descoperit nisce fragmente de bronz aurit, cari ținură de statua unui imperator de înălțime de 9 picioare. Fragmentele descoperite sunt din cea mai bună perriodă a artei greco-române și vėrsate din bronz corintian cu grōse incrustațiuni sau cōje de aur. Este un braț, un umăr, niște picioare și nisce pirone înfipte încă în tăblița de marmură a pedestalului, bucăți de vestiminte și vre-o 12 mici fragmente.

Săpăturile se continuă pentru a afla capul și restul corpului. Eprobabil, că această statuă e una din acela, pe cari poporul le-a aruncat în Tibru spre ocara persoanei ce reprezenta. Pe braț se observă urmele loviturilor de sabiș, pe când partea de sus a pumnului trebuie să fi fost lovită cu un instrument mai greu, fără îndoială prin o secure. Judecând după finețea bronzului incrustațiuni și aurituri, această statuă se urcă la întâiul secul și ar pute fi a lui Domițian.

Sciri ultime.

(După „S. A. T. B.“) Viena, 25 Octomvre. n. „Polit Corr.“ anunță din Constantinopole: Pórta a adresat afară de un cercular cătră reprezentanții sei și o notă cătră principele Lobanoff (ambasadorul rusesc din Constantinopole) care tratēză esistența și tendința mișcării revoluționare din Rumelia și Macedonia. Nota, care deoparte se desvóltă într'o acuză contra Rusiei cere de altă parte cooperațiunea puterei rusesci la suprimerea revoluțiunii. Pórta face cunoscut, că insurgenții au ars opt localități mahomedane din cele mai mari din Macedonia și alte districte au fost amenințate. Pórta a delăturat nedumeririle față cu armarea generală a mahomedanilor din districtele resculate și a ordinar măsurile cele mai stricte pentru suprimerea insurcțiunii.

Bursa de Viena din 25 Octomvre n. 1878. Table with columns for various financial instruments like 'Acțiuni de bancă', 'London', 'Argint', etc., and their respective values.

Nr. 78-1878. 1-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului învățătoresc la scōla noastră confesională din comuna Apahida cu filia Pusta St. Micloș, se escrie concurs până la 29 Octomvre a. c. c. v. în care și va fi și alegerea.

Emolumentele sânt:

- 1. 40 fl. v. a. în bani gata de la comuna bisericescă.
2. Un pământ arătoriu de 2 jugere de clasa I arat gata și sēmēnat cu cucuruz, venitul aceluia curat e 30 fl.
3. Cuartir libēr în edificiul scōlei.
4. 50 fl. pe a. c. din suma destinată pentru învățătorii din archidieceasă, cari se vor potē ridica pe lângă cuietanța vidimată prin oficiul protopresbiteral de la Epitropia archidieceasană.

Doritorii de a ocupa susnumitul post au de a-și trimite concursese sale provēdute cu documentele recerute și prescise în statutul organic până la terminul sus đise, subscrisului oficiu protopresbiteral.

De la oficiul protopresbiteral al Secului, în conțelegere cu comitetul parochial.

Secu, 6 Octomvre 1878. Ioan Farcaș m./p. adm. protopresb.

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățătoriu la scōla comună subnotată se deschide concurs până în 29 Octomvre 1878 st. v.

Emolumentele sânt:

Salariul anual 300 fl. v. a.; pausal anual 5 fl. v. a.; folosirea unui juger de pământ arătoriu; cortel liber și grădină.

Spesele conferinței 10 fl. v. a. cu aceea observare, dacă se va dovedí cu atestat că a luat parte la conferințele învățătorilor confesionali; ori la alte conferințe și că în viitoriu va participa;

Doritorii de a ocupa acest post au a-și subșterne ofertele lor subsemnatului până în 26 l. c. st. v. dovedind prin atestate:

- 1. că sânt de religiunea gr. ort. română și
2. că a studiat gimnasiul inferior:

Mesiciu în 10 Oct. 1878 st. v. Iovan Putnic m. p. preș. scaun. scolarii.

Advertisement for 'Specialități' by 'Comptoiarul central de afaceri J. N. Enders in Neutitschein'. Includes details about 'Liqueur igienic', 'Balsamul original de dinți și de gură a Dr-lui John William', 'Uleu indie veritabil pentru crescerea părului', and 'Uleu vindecătoriu de pête a lui Dr. H. R. Vogel'.